

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrady v právní věci žalobce: **M. M.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2025, č. j. 15 A 87/2025-43,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2025, č. j. 10.01-000127/25-0004. Tímto rozhodnutím žalovaná neurčila stěžovateli advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně zastoupení před Ústavním soudem v řízení o ústavní stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 1. 2025, č. j. 10 Co 38/2025-81, kterým bylo potvrzeno usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 10. 12. 2024, č. j. 28 Nc 1508/2024-75, o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků a zamítnutí návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce.

[2] S podáním kasační stížnosti je podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč. Tuto částku stěžovatel při podání kasační stížnosti nezaplatil, neboť jej městský soud usnesením ze dne 26. 8. 2025, č. j. 15 A 87/2025-18, zcela osvobodil od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud se však zabýval otázkou, zda stěžovatel splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků i v řízení o kasační stížnosti. Ze stěžovatelových tvrzení vyplývalo, že má dluhy v celkové výši přesahující 2 000 000 Kč a veškerý jeho příjem činí jeho invalidní důchod (10 448 Kč měsíčně), který však celý posílá své přítelkyni a následně z jejích prostředků hradí své potřeby. Nejvyšší správní soud stěžovatele připsal ze dne

12. 2. 2026, č. j. 5 As 3/2026-17, vyzval, aby pro účely posouzení jeho celkové situace doložil majetkové poměry a bydliště své přítelkyně. Stěžovatel na tuto výzvu zareagoval podáním ze dne 23. 2. 2026, v němž uvedl, že svou přítelkyni nechce vtahovat do svých soudních sporů, protože jí již svůj důchod neposílá a ona mu již nic nekupuje; své potřeby nad rámec invalidního důchodu financuje průběžnými půjčkami od rodičů a známých.

[4] Zejména s ohledem na to, že stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu neumožnil seznámit se s jeho celkovou finanční situací, neboť ohledně hrazení svých výdajů pouze odkazoval na jiné osoby (rodiče a známé), aniž by k nim uvedl cokoli bližšího, zdejší soud přistoupil k odejmutí osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to usnesením ze dne 26. 2. 2026, č. j. 5 As 3/2026-21. Tímto usnesením zároveň stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Soud rovněž stěžovatele poučil, že v případě nezaplacení soudního poplatku řízení o kasační stížnosti zastaví.

[5] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 3. 2026. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku tak bylo úterý 17. 3. 2026. Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek nezaplatil ani na výzvu jinak nezareagoval. Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel byl výše uvedeným usnesením č. j. 5 As 3/2026-21 vyzván k doplnění důvodů kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce. S ohledem na to, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek, ovšem pozbylo smyslu vyčkat na uplynutí lhůty určené k odstranění vad kasační stížnosti. Stejně tak byl stěžovatel vyzván k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž ani na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval. Přesto nebylo namístě kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35).

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2026

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu